

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

23 de Oblatione, & Consignatione pretii, & impensarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

tit. 7. l. creditor, qui in 2. eo. tit. Vtiles autem ex arbitrio iudicis temperamentum accipient, vt neque delicatus retrahens, neque onerosus creditor seu emtor, audiatur, vt ait Vlpianus, *l. in seruos pignorat. 2. §. de pign. acti. P.* Et vt Cellus, in *l. in fundo*; 39. de rei vin. in *P.* ne plus in rem versum videatur, quam res sit, et si plus expensum sit. *Causa in l. ff. fundum, 1. 2. de in rem versa. P. lib. 15. tit. 3.*

¶ Est tamen aurea, vt opinor, glossella, *gl. in l. in fundo, in verbo plus pro: o de rei vin. in l.* quae tradit ex mente Azonis, quod si diues sit qui repetit, vel retrahit rem, exceptione submoueri potest, nisi impensas quoque vitiles cum necessariis soluat. Cui subscribit Angelus Aretinus in §. certe illud, *vers. sed est adhibenda disti. de rer. diuis. cum equum non sit aliquem locupletari cum alterius iactura. ca. locupletari. da regu. iur. in Sex. l. iure nature. eo. tit. in P.* & *l. nam hoc natura de cond. tit. ind. b. P.* Et quilibet bonae fidei possessor, necessarias semper recipit impensas, *l. domum quam, 5. de rei vind. lib. 3. C. tit. 32.* & eorum nomine ius retentionis rerum habet. *l. si in area ma, de cond. tit. ind. b. lib. 1. 2. P. tit. 6. §. certe illud, de rer. diuis.* Vitiles autem eatenus repetit, aut subducit, quantum locupletior est futurus repetit, aut subducit, quantum pati factum in re tolli, si fieri possit, *l. in autem, 28. §. in repetita, §. d. l. in fundo, de rei vind. P.* Mala fidei quoque possessor interdum etiam vitiles repetit, sed non exceptione doli, vt bonae fidei possessor, sed officio iudicis, *gl. in d. §. in repetita, in verb. si possessor, per dicitur in l. in fundo. §. per l. p. ane. 42. de petita. h. red. lib. 5. P. tit. 31. Vlp. in l. Iulianus, in 2. 38. de rei vind. P.* Et sic ante litem contestatam, per exceptionem doli repetit vitiles: post litem contestatam, vt effectus male fidei possessor. officio iudicis, *l. adiles, in l. §. item sciendum, de edil. edict. d. l. plane.* Et proinde hic proximus, qui retrahere rem desiderat, ad eas omnes emtori, qui est bonae fidei possessor, tenetur, vt pote qui mercatus est nullam legem prohibentem. *argum. l. que ad modum de agr. §. cons. lib. 11. C.* Et hoc expresse respondit Angelus Aretinus, in *l. §. p. de oper. no. nuntia, quem refert Guido Papaz. quest. 257. num. 3.* & Baldus probat, *consil. 250. volum. 3.* Succurrit huic sententiae Scauole responsum, quo id ipsum in restitutione in integrum a minorum cauetur, *l. mira vitile, 46. §. vendentibus, de minor. 25. annis, P. facu. l. C. de reputat. maxime quia emtor habet titulum a vero domino, l. si eum aurum, de donat. & quando factum transit in retrahentem. Quo fit, vt existimet Chaffaneus, reddi debere emtori, quae impedit circa confectionem instrumenti venationis: quia & tenetur ipsum cedere redhibenti, *Chaffaneus, in consue. Burgun. tit. de rec. act. §. 1. ad verba, les si auz ras sonnables.* Porro quod ad voluntarias impensas pertinet, proximus ad eas non tenetur: si tamen facta commode euellere possint, debet pati ea tolli. *l. pro voluptariis, de impens. in rem dot. fact. que auferri nequeunt, donata videntur, §. ex diuerso, de rer. diuis.* Quare emtor non petet reate quae impendit voluntarie in proxenetam, qui curauit, vt res venderetur, *gl. in l. debet, de edil. edict.* Nisi communi consensu emtoris & venditoris ad proxenetam, vt ad medium & arbitrum pretium fuerit, *l. in summa tituli de adsi. acti. num. 12.**

¶ Emtori tamen haec itaque praenari quae diximus, proximum retrahentem debere constat. At emtor contra restituit rem his accipit. Ceterum num fructus ex re emtra susceptos restituere, aut saltem compensare cum impensis factis teneatur, quaestio est. In qua breuiter respondeo, emtorem pendente tempore, quo non retrahit proximus, fructus suos facere quos percipit: ideo eos nec compensare, nec restituere tenetur, *Ioannes Faber in §. actionum collat. 3. vers. Et ista faciunt, de actio. Alberi de Resato, in 1. parte statutor. q. 97.* Quia hic fuit bonae fidei emtor & possessor, qui facit fructus suos: & tenetur tantum ante litem contestationem ad extantes, postea ad consumptos, *l. certum, 22. C. de rei vindic. l. qui scit, 25. de usur. in P. l. si apes, in fine de furtis, P. l. bonafidei, 48. iuncta glossell. in verbo bene, de acq. rer. domi. vti a tempore morte, quae tantum a tempore consignationis, & depositionis pretii per proximum factae committitur, *l. hac conditio, de condit. §. demonstrat. P. l. 2. de fruct. §. l. i. expens. lib. 7. C. tit. 51.* Quia neque rem habere, vel sibi deberi dicere potest proximus eo quod ius habeat tantum acquirendi, si velit: nam inter acquisita & acquirenda multum interest. Quemadmodum neque is cui ad eundem ius est, ideo heres dicitur, nisi adierit. Et praeposterum est, nos ante locupletiores dici, quam acquirerimus, *l. pretia rerum, 63. ad leg. Fale. lib. 35. P. tit. 2.* Sic in pacto redhibitionis, seu de retinendo, emtor medii temporis fructus percipit suos facit, *Bald. Paul. & Castren. in l. 2. de pati. emtor. Angelus consil. 51.* Et maritus qui fundum habet aestimatum quandiu pretium non*

soluitur a muliere, fructus facit suos, *l. si. §. fin. de fun. dot. in P.* In quo tamen nostra gentilitia redhibito, differt ab aedilitia, in qua restituit emtor fructus, recipiendo pretium, *l. illud sciendum, 29. §. cum autem, 23. §. cum autem reddibetur, de edil. edict. eo quod emtio omnino per illam redhibitionem resoluitur: quod aliter in gentilitia obieratur, in qua ea non potest competere proximo, nisi firma manente prima, veluti iure praelationis in valida emtione, con. urrente proximo cum extraneo, vel remotiore. Eadem quoque distinctione resolutionis distat a pacto additionis in diem, quo locum habente, fructus restituntur ab emtore primo, *l. si venditor, §. si. de in diem addit. P.* quia resoluitur omnino emtio, *l. 1. §. 2. eod. tit.* Id ipsum lege commissoria dicendum *l. leg. fundo, 5. §. l. 1. de lege commiss. in P.**

Quantum pro iusto pretio solui in redhibitione debet a proximo emtori. Cap. 22.

- 1 Pretium iustum in redhibitione est, quod solutum est.
- 2 Idem in retentione iure praelationis dominica.
- 3 Proximus creditor quomodo ceteris praefertur.
- 4 Retrahit proximus non in iustis formis emtionis.

¶ Pretium tamen solui, vel offerri debet emtori, non quod iustum videbitur, proximo retrahere volenti: sed illud ipsum quod extraneus, vel remotior paratus est dare, vel dedit pro re: alioquin proximus non admittitur, tanquam non offerens iustum pretium, *l. ad officium, commu. diuid. in P. Aluarus in §. sed & re, per illum texum, col. 2. ver. quid autem si agnatus, per quos sit in iustis, feud. in Tend. Bal. in l. 1. in fin. quest. de re fin. vend.* Et quantum illud vere excedat iustum pretium, quod datum est: tamen restituendum est, *Ioannes Andreas, tituli de emtione, §. nunc videndum, in additionibus ad Speculatores, Traquelet. in tituli de retrah. gentil. §. 1. gl. 18. num. 4. §. 5. §. 10. vt contra, emtor non potest maius pretium, quam cum venditore conuenit, petere. Ann. Ferronus, tituli de retrah. §. 7. in consue. Burdegalenf. Resquetant est, quanti vendi potuit, *l. pretia rerum, ad l. Et. cid. P. l. §. si. C. de admiss. iuror. tantumque reddendum emtori: vel contra naturam emtionis esset, vt ea ex vnius penderet a bitrio, l. in vendent. de contrab. em. C. l. quod sape, §. 1. eo. tit. in P.* & vt gratiose quis cogere contra here.*

¶ Facit tamen quod dominus, emphytheota vendente suas meliorationes, non vitur iure praelationis, nisi quanti plurimi alius obtulerit, ipse offerat, *l. si. C. de iure emphytheo. c. potuit, de loca. ap. Grego.* ¶ Similiter tamen antiquior fiscalium rerum conductor, debet praeferrere extraneis in noua conductione, dummodo idem pretium, quod ceteri offerat, *l. fin. de loca. fundorum cuncta. lib. 1. C.* Neque praefertuntur cognati creditores, ratione sanguinis ceteris creditoribus, in rerum debitoris emtione: nisi tantumdem ac ceteri offerendo, *l. de prius leg. creditor. in P.* ¶ Atque hic perpendendum est, proximum non alio modo potulare reuocatum, quam per viam subrogationis, vt in locum emptoris veniat: & proinde eodem iure vti debere, *ca. ecclesia, vt l. pendente. l. Imperator, 7. 2. §. final. §. legum. de legat. 2. rata manente conuentione, quam vel amplecti cum suis conditionibus debet, vel eam praetermittere.*

De Oblatione & Consignatione pretii & impensarum. Cap. 23.

- 1 Oblatio & consignatio pretii & aliarum rerum, qualis fieri debet in retrah. Retrahens iure proximitatis quomodo debeat offerre & consignare, eod.
- 2 Oblatio realis esse debet, & in numerato, nec verbalis sufficit, nisi in iudicio.
- 3 Oblatio pecuniae recte nocturna fit.
- 4 Oblatio legitima debet ubi, & quomodo facienda est.
- 5 Deposita legitima debet obligationem sequitur & ubi fit.
- 6 Deposita pecunia debet periculum ad quem pertinet.

¶ Proximus, tamen qui retrahere desiderat, debet pretium offerre cum impensis omnibus, ad quas diximus eum teneri: nec expectare debet per ab emtore, cum obligatio sit vltionae & sine petitione, *gl. in cle. sape, in verbo necessario, 1. off. principum de verbo. signific. l. fideicommissa §. si res, de leg. 3. vide hac de re in §. retrahentem Traqueletum in retrah. gentilitio, §. 1. glo. 17. nu. 2. §. 5.* Pretium integrum offerri debet, *leg. Iulianus, §. offerre, de actio. emi. P. leg. si plures, Cod. de cond. i. in furtis, cum eo quod interest, leg. acceptam, §. ibi Baldus questio. 8. de usur. Bartol. in leg. sed si aia. de*

confitit pecunia realiter, non verbo tenus. Nam qui aliquid facere tenetur, ut quippiam aliud consequatur, vel facere vel offerre tenetur. Baldus in §. licet, si de fundo defuncti fuerit conuictus inter de-

de min. 25. ann. l. 1. §. si pecuniam de pos. P. l. 1. §. fin autem socius, de commu. seruo. manumiss. non aliter. l. 2. debitorem vendit. pignori. impedire non poss. lib. 8. Cit. 29. l. ob signatione, C. de solut. l. acceptam, C. de usu. l. si. C. de tutio. pig. l. fin. de leg. commiss. P. l. 1. qui prior. in pig. C. Oblatio de positionem præcedit, non contra: quanquam aliquando depositum sufficit indicare aduersario, qui rem dare debet, ubi possessio non est tradita, glo. in l. 2. C. de usur. l. curabit, de alio. emi. C. l. Julianus, §. ex venditio, §. l. liberalitatis, §. si. eo. tit. in P. Deponitur pecunia, vel apud ædem sacram, ut plerumque olim. l. 1. §. fin autem socius, de commu. seruo. manumiss. C. vel alio loco publico tuto, l. acceptam, de usur. vel apud quem iudex iubebit, l. si. de lege commiss. P. l. si stipulatus, §. si locum, de solut. in P. l. aut prætor, §. per mittitur, de minor. in P. ¶ Tutiusque sibi proximus consulat, si, auctore iudice, locus vel depositarius oblatæ pecuniæ eligatur, eoque a periculo pecuniæ omni ei electioni satisfaciens proximus deponens, liberatur, si loco minus tuto committatur pecunia: cuius tamen esset obstrictus si ipse deponeret ex arbitrio. Baldus in d. l. acceptam, 10. de usur. facit l. si solutus, 39. de solut. lib. 46. P. tit. 3. Et ibi Bart.

De Tempore ad retrahendum concessio. Cap. 24.

1 Retrahendū tempus datum iuri proximis, annus & dies a die facti.

Consuetudines tamen locales potiores, eod.

¶ Vs t̄ pontificum refert retrahendi tempus datum proximis, t̄ esse annum & diem. l. constitutus, de restitutio. in integr. Ioannes Gallus meminit, curiæ supremæ Parisiorum placito, anni 1269. pronuntiatum, retrahentem venire debere intra annum & diē, a die inuestituræ & facti, id est, ad emtionis possessionis emtoris. Ioannes Gallus in questio. decis. per aresia parliament. aresio incipiente, cum domina Isabella. Quod intelligendum, si localis constitutio aliud, vel breuius, vel longius definiert tempus, quod sequendum est, nec dubium quidem est, elapso termino scientibus non dari regressum, Paul. Cast. consil. 350. incipiente prefata reformatio, & consil. 429. incipiente, circa primum volum. 1. probat §. porro, qualiter olim feudum poterat alienari in lib. feud. veluti sequuta ex lapsu termini tacita, & irreuocabili iuris concessi repudiatione, quæ nec prætextu ignorantia iuris redintegratur, l. si emancipatus, 3. de sur. & fac. gno. lib. 1. Cit. 21. l. 2. quis ordo in bonor. possess. serue. in P. l. 4. qui a amit. ad bonor. possess. poss. C. l. largius, de success. edict. l. facta, §. si quis bonorum, ad senatus. Trebellian. l. 1. de usuc. transer. C. l. annus, de calumnia. in P. Currit & præscriptio hæc annalis vt & triennis contra minores etiam, ex sententia Francisci Mignonis in commenta. ad consuetud. Andegauensium, part. 12. in art. 346. num. 20. Quia consuetudines sunt stricti iuris, l. 1. §. si sine herede, §. Lucius, de adm. tut. l. 1. Emilius Larianus, de immorib. P. Sed num possint aduersus hanc moram restitui, subsistit, & si liceat sententiam proferre, puto restituendos, per l. s̄ emtionem, de minor. c. constitutus, de restit. in integr. Boerius ad §. 1. de retrah. in consuetud. Pirurig. Guido Papa. dec. 257. Sed num venditione facta cum pacto rehibitionis, seu, vt dicunt, de retrovendendo, tempus redhibendi proximis concessum, incipiat a tempore contractus, aut a tempore diei appositæ venditioni, non explicabo: cum hanc questionem doct̄ & fise Tiraquellus explicauerit, quem conuiles, Tiraquell. in tracta. de retractu conuentionali, in §. 2. gl. 1. num. 32. Sunt hic namque & interpretum contrariæ sententiæ: quia & consuetudinem variū vsus, quibus potius ad hærendum censeo.

Finis, Rationes & Causæ iuris retractus gentilitii. Cap. 25.

- 1 Redhibitionis gentilitiæ finis præcipuus conseruatio familiarum. Hereditaria maiorum vendere, turpe Lacedæmonis, eod. Familiarum splendorem conseruari Republica inuere, eod. 2 Consuetudo cur seruanda. 3 Et quid. Proximitatis ius dat causam successioni, & retractui, eodem. Et gradus affectionem auget, quo proximior eod.

¶ Finis, t̄ vt opinor, redhibitionis gentilitiæ præcipuus est, conseruatio bonorum in familia, ne maiorum splendor, & eorum insignia in extraneos transeant: & ne miscantur familiaria, Num. c. in Leui. 35. Quare apud Lacedæmonios aut prædia, aut terram vendere de vetusta maiorum hereditate, turpitud non

P. In quare. 7 10 quod ad aliter e proni in valida notiore, addit. ab em. soluar. foria di. ne de. iustum. in quod e. alio. iustum. ad 29. sat. in. et quan. tamem e. viden. retract. in potest e. Ann. uentant e. ff. C. de ratu. uent. de. ole quis. in melio. mi alius. loca. en. tor. de. lo idem. lib. 1. a. nimis ce. uentum. hic per. e. retru. ris veni. idem. l. conuen. t. vel e. m. fieri de. et comb. fieri, sup. offerre. nec. et. & sine. de. v. v. ad. v. re. tium. emi. P. leg. ac. a. n. de. com. l.